

fremskaffes lånemidler til finansiering af 21 000—22 000 lejligheder.

På dette grundlag kan man — under forudsætning af et uændret pris- og renteniveau — skønsmæssigt anslå *lånebehovet* efter forslaget til ca. 575 mill. kr. om året svarende til behovet efter den gældende lovs regler.

Foruden det ovenfor anslåede lånebehov skal der fremskaffes midler til belåning af institutioner med socialt og kulturelt formål. I årene siden lovændringen i 1951 er der bevilget lån til sådanne byggeføretagender med følgende beløb:

1951—52.....	15,4 mill. kr.
1952—53.....	29 —
1953—54.....	38,2 —

Man kan formentlig regne med, at udlånet fremover vil andrage omkring 30—35 mill. kr. årligt.

Man kan dog gå ud fra, at udlånsbehovet vil være noget dalende på længere sigt på grund af den billiggørelse af byggeriet, som forventes at ville indtræde som følge af prisfald, rationalisering og den foreslåede beregningsmåde for driftstilskud.

Med hensyn til størrelsen af *statens driftstilskud* til byggeriet skal anføres, at nedbringelsen af huslejeniveauet for det byggeri, der har fået lånebevilling, til 1950-niveauet vil koste yderligere 20 mill. kr., således at det allerede opførte statslånebyggeri vil medføre *rentesubventioner på ca. 130 mill. kr. om året.*

Hver ny årgang statslånebyggeri vil efter de gældende regler forøge statens udgifter til rentenedsættelse med ca. 16 mill. kr. årlig, og med den forøgelse af statstilskudene, der bliver følgen af nedbringelsen af nybyggeriets leje til 1950-niveauet, vil udgiften stige med godt 10 mill. kr. til ca. 26 mill. kr. om året. Også på dette område vil imidlertid et pris- eller rentefald kunne nedsætte udgiften for fremtidigt bevilgede lån, ligesom den omstændighed, at driftstilskud kun fuldt ud ydes til lejligheder, hvis areal er fra 60—85 m², vil medføre visse begrænsninger i udgifterne.

Endelig skal anføres, at udgifterne til *huslejetilskud*, der i finansåret 1952—53 udgjorde ca. 7½ mill. kr. til familier med børn og ca. 9 mill. kr. til alders- og invaliderentemodtagere, efter den gældende lovs regler må påregnes at ville vokse med ca. 3 mill. kr. årligt. Af disse udgifter bærer staten og kommunen hver halvdelen.

Efter forslaget vil udgifterne til huslejetilskud til familier med børn formentlig udvise mindre stigning

end efter den gældende lov som følge af nedbringelsen af det almindelige lejeniveau til niveau 1950.

Ganske vist vil huslejetilskudene for meget børnerige familier, der bebor store lejligheder, stige stærkt, men det antal familier, der omfattes af disse regler, er meget ringe.

Med hensyn til alders- og invaliderentemodtagere vil det forhold, at huslejetilskud til disse befolkningsgrupper i det væsentlige kun tilkommer dem, for så vidt de har bolig i almennyttigt byggeri, hvis opførelse er påbegyndt efter 1. juli 1951, og at denne befolkningsgruppe i årene fremover vil vokse stærkt, medføre en kraftig stigning i udgifterne.

Da alders- og invaliderentemodtagere som hovedregel vil bebo lejligheder, der ikke er større end 50 m², vil almindeligt driftstilskud kun blive ydet med et nedsat beløb, og da den leje, som alders- og invaliderentemodtagere skal betale, ligger fast, vil en del af de udgifter, der hidtil har været konteret som rentesubventioner, efter forslaget blive posteret som huslejetilskud.

Om de øvrige ændringer i loven henvises til bemærkningerne nedenfor til de enkelte paragraffer.

I det følgende betegner

1. 37 lov nr. 54 af 23. marts 1937 om leje,
- bl. lov nr. 235 af 30. april 1946 om byggeri med offentlig støtte med senere ændringer,
1. 51 lov nr. 251 af 14. juni 1951 om leje.

Bemærkninger til de enkelte paragraffer.

TIL FØRSTE AFSNIT

Kapitel I.

Lovens formål.

Som følge af lovens store omfang har man anset det for rigtigst i nogle få indledende bestemmelser at give en sammenfatning af de formål, der søges opnået.

Til § 1.

Denne bestemmelse tilsigter at angive de generelle synspunkter i boligpolitikken, der som hovedformål har at skaffe de boligsøgende en bolig, der er passende efter vedkommendes økonomi og familieforhold.

I stk. 2 er anført de midler, som loven anviser for at sikre formålet opnåelse, f. eks. regulering af lejekontrakternes bestemmelser, således at man på den ene side sikrer lejerner mod urimelige vilkår og på den anden side giver ejeren mulighed for at kunne drive ejendommen forsvarligt. Endvidere har man fundet det rigtigst at fastslå det offentliges